

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114229220
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7114229220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a členiek senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne V. A., D.. XX. X. XXXX, bytom G., M. X, zastúpenej JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA - ADVOKÁT, s. r. o., Košice, Masarykova 2, IČO: 36 861 324, proti žalovaným 1/ M.. L. A., správkyni konkurznej podstaty úpadcu V. A., G., C. XX, 2/ Profesionálna dražobná spoločnosť, s. r. o., Košice, Masarykova 21, IČO: 365 839 36, zastúpenému JUDr. Ing. Lenkou Kováčovou, advokátkou, Košice, Kuzmányho 31, 3/ KOMFORT KREDIT, s. r. o., Košice, Hlavná 40, IČO: 459 59 285, zastúpenému JUDr. Jánom Mikulákom, advokátom, Košice, Františkánska 5, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 41C/286/2014-55 z 18.6.2015 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vo vzťahu žalobkyne a žalovanej v 1.rade žalovanej v 1.rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalovaným v 2. a 3.rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobcu žalobkyne zamietol, žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal a ďalej žalobkyňu zaviazal nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania vo výške 215,75 € a žalovanému v 3.rade trovy konania vo výške 145,84 € na účet ich právnych zástupcov, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dražby nehnuteľností zapísaných na Katastrálnom odbore Okresného úradu Košice v katastrálnom území H. na LV č. XXXXX a to bytu č. 5 na M. X. Č.. X v G. s príslušenstvom, čo odôvodnila tým, že predaj nehnuteľností navrhla žalovaná v 1.rade ako správkynia jej konkurznej podstaty, pričom uskutočnením dražby boli porušené ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. a zákona č. 527/2002 Z.z. Vzal do úvahy obranu žalovaných, ktorí svorne navrhli žalobu zamietnuť s tým, že na jej podanie žalobkyňa nebola aktívne vecne legitimovaná a navyše bola podaná po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty. Zistil, že uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 30K11/2013-57 zo dňa 2.8.2013 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníčky - žalobkyne a za správkyniu konkurznej podstaty bola ustanovená žalovaná v 1.rade. Žalovaný v 2.rade ako dražobník v súlade s návrhom žalovanej v 1.rade pripravil, zabezpečil a zorganizoval dňa 28.8.2014 opakovanú dobrovoľnú dražbu, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť žalobkyne zapísaná na LV č. XXXXX. Podrobne reprodukoval obsah ďalších vyjadrení účastníkov a právne vec posúdil podľa § 44 ods. 1 a § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a § 21 ods. 2, 3 a 4 zákona

č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Bol toho názoru, že žalobkyňa v danej veci nemá dostatok aktívnej vecnej legitímácie na podanie návrhu na určenie neplatnosti dražby, keďže oprávnenie za ňu konať v plnom rozsahu vyhlásením konkurzu prešlo na správkyňu konkurznej podstaty - žalovanú v 1.rade, ktorá môže konať v mene a na účet úpadcu a nakoľko predmetná nehnuteľnosť bola zapísaná do súpisu majetku úpadcu, všetky kompetencie týkajúce sa nakladania s ňou prešli výlučne na správkyňu konkurznej podstaty. Pri podaní žaloby 26.11.2014, t.j. 2 dni pred uplynutím 3-mesačnej prekluzívnej lehoty na podanie návrhu na určenie neplatnosti dražby žalobkyňa navyše nekonkretizovala, ktoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. a č. 527/2002 Z.z. mali byť podľa nej pri dražbe nehnuteľnosti porušené a konkretizovala ich až v podaní doručenom súdu dňa 19.5.2015, t.j. po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty, po skončení ktorej však už nemožno ani meniť, rozširovať ani dopĺňať žalobu. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne na podanie návrhu a tiež pre uplynutie prekluzívnej 3-mesačnej lehoty žalobu zamietol a po vecnej stránke ju už nepreskúmaval. O trovách konania súd rozhodol podľa §142 ods. 1 O. s. p. a úspešným žalovaným v 2. a 3.rade priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, majúc za to, že prvostupňový súd nedostatočne zistil skutkový stav a nesprávne posúdil právny stav veci. Nesúhlasila s názorom o jej nedostatku aktívnej legitímácie a to s poukazom na § 21 zákona č. 527/2002 Z.z., v zmysle ktorého žalobu o neplatnosť dražby môže podať ktorákoľvek osoba, ktorá bola dotknutá na svojich právach. Podanie žaloby v danej veci podľa jej názoru nie je nakladaním s majetkom úpadcu v zmysle § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. Trvala na tom, že má naliehavý právny záujem na podaní žaloby o neplatnosť dražby, keďže je pre ňu významné dosiahnutie čo najvyššieho výťažku z predaja majetku v konkurze. Pritom netransparentnou dražbou neoznámenou žalovanou v 1.rade ako správkyňou v Obchodnom vestníku došlo k zjavnému porušeniu zákona, keď navyše aj žalovaný v 2.rade ako dražobník nesprávne zverejnil konanie dražby. Nesúhlasila ani s názorom súdu o údajnom prekludovaní nároku.

4. Žalovaná v 1.rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne trvala na tom, že táto nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby. Speňažovanie majetku konkurznej podstaty formou dražby je podľa nej nepochybne nakladaním s majetkom konkurznej podstaty, a preto v rámci dražby bola oprávnená vykonávať úkony týkajúcej sa majetku zapísaného do konkurznej podstaty úpadkyne, a teda speňažovať takýto majetok. Zdôraznila, že podaná žaloba pôvodne neobsahovala žiadny ani skutkový, ani právny dôvod porušenia zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a takéto dôvody nebolo možné dopĺňať po uplynutí 3mesačnej prekluzívnej lehoty.

5. Rovnako žalovaní v 2. a 3.rade navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a súhlasili so závermi súdu prvého stupňa o nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby, ako aj s prekludovaním jej nároku.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. v spojení s § 470 ods. 2 vety prvej CSP - v CSP odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. septembra 2016 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené 16.9.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 CSP.

8. Žalobkyňa v odvolaní namietala odvolacie dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania, t.j., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu ide o odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (do 30.6.2016 ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

10. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.)

11. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikáciu práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

13. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplnili ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až 135 účinných v čase jeho rozhodovania alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

14. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy hodnotil podľa § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

15. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky žalobkyne nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé prívodiť jeho zmenu.

16. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého žalobkyňa nie je legitimovaná na podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby, keďže v tejto za ňu v celom rozsahu konala správkyňa konkurznej podstaty.

17. Inštitút správy a speňazenia majetku má v konkurznom konaní zabezpečiť ochranu a efektívne využívanie majetku, ktorý patrí do konkurznej podstaty, a to až do okamihu jeho speňazenia. Na správcu prechádza už vyhlásením konkurzu oprávnenie konať v mene úpadcu a na jeho účet vo všetkých veciach, týkajúcich sa majetku, zapísaného v konkurznej podstate. Správca má povinnosť čo najrýchlejšie a najhospodárnejšie speňaziť majetok patriaci do podstaty a tiež uplatňovať práva podliehajúce konkurzu, pri ktorých z dôvodu omeškania hrozí škoda na majetku, podliehajúcom konkurzu. Podľa zaužíwanej praxe správcovia konkurznej podstaty, tak ako aj žalovaná v 1.rade, patria medzi pravidelných navrhovateľov dobrovoľných dražieb, nakoľko dražba je zo zákona obligatným spôsobom speňazovania nehnuteľností patriacich do konkurznej podstaty. Sporná nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom žalobkyňou spochybňovanej dražby bola zahrnutá do konkurznej podstaty a žalovaná v 1.rade bola oprávnená s ňou plne nakladať a iniciovať aj začatie dražby. Dražba je pritom verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva k predmetu dražby, konané na základe podnetu

navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke (alebo iné) právo k predmetu dražby. Navrhovateľom dražby je pritom vlastník predmetu dražby, alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona - v tomto prípade žalovaná v 1.rade. Neplatnosť dobrovoľnej dražby môže určiť len súd v samostatnom konaní o určenie jej neplatnosti, pričom z § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. vyplýva taxatívny výpočet účastníkov takéhoto konania.

18. Ani podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa z povahy veci nemôže byť pokladaná za osobu dotknutú na jej právach v zmysle § 21 ods. 2, 4 zákona č. 527/2002 Z.z., keďže za ňu a v jej mene, na jej účet konala v plnom rozsahu žalovaná v 1.rade, ako správkyňa konkurznej podstaty a žalobkyňa nemôže súčasne vystupovať v dvojacom postavení ako navrhovateľ dražby, i ako dotknutá osoba.

19. Bez ohľadu na uvedené pre zamietnutie žaloby postačoval už len záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa pred uplynutím 3 mesačnej prekluzívnej lehoty na podanie návrhu na určenie neplatnosti dražby nekonkretizovala, ktoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. a č. 527/2002 Z.z. mali byť podľa nej pri dražbe porušené.

20. Súd môže rozhodnúť o neplatnosti dražby len v prípade, ak dražba nebola uskutočnená v súlade so zákonom číslo 527/2002 Z. z.. Podmienkou pre takéto rozhodnutie je navyše aj dôkaz o tom, že boli, a teda nielen mohli byť, dotknuté práva osoby, ktorá podala návrh na určenie neplatnosti dražby. Súd potom určí neplatnosť dražby v prípade, ak porušenie ustanovení tohto zákona bolo takej povahy, že to malo preukázateľný vplyv na vydraženie predmetu dražby. Musí teda existovať príčinná súvislosť medzi porušením konkrétneho zákonného ustanovenia a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v tejto súvislosti je na žalobcovi. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu, s výnimkou prípadu, že dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu. Takáto výnimka v preskúmvanej veci tvrdená nebola. Lehota 3 mesiacov uvedená v ust. § 21 ods. 2 zák.č. 527/2002 Z.z. má prekluzívny charakter. Jej uplynutím dôjde k zániku práva, pričom súd je povinný prihliadať na takýto zánik práva, aj keď to dlžník nenamieta. Preklúzia ako taká je upravená v ust. § 583 Obč.zákonníka. Toto ustanovenie má všeobecnú platnosť pre celé súkromné právo. Použije sa preto aj v preskúmvanej veci.

21. Právne účinky zániku práva zákon spája s neuplatnením práva. Týmto právnym účinkom preklúzie možno zabrániť včasným uplatnením práva. K uplatneniu práva dochádza, keď tak povinná osoba urobí na príslušnom orgáne spôsobom stanoveným v zákone a v lehote tam uvedenej. Ak má právo preklúziou zaniknúť, musí to byť výslovne ustanovené v zákone. Preklúzia práva sa v zákone spravidla vyjadruje slovami „inak právo zanikne“. K preklúzii dochádza uplynutím zákonom stanovenej doby bez ďalšieho. Nie je možné prekluzívnu lehotu predĺžiť, a to ani dohodou účastníkov.

22. Žaloba o určenie neplatnosti dražby je osobitným druhom žaloby a nemožno ju stotožňovať s určovacou žalobou podľa § 80 písm. c) O.s.p.. Žalobou v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. sa totiž možno domáhať určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je za podmienky, že je na to naliehavý právny záujem. Ak je táto podmienka splnená, nie je právne významné, či došlo k uplynutiu zákonom stanovených a prípadne dohodnutých lehôt. Keďže právo podať žalobu na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby na súd priznáva zákon, môže byť žaloba podaná aj v prípade, že žaloba nespĺňa podmienku naliehavého právneho záujmu stanovenú pre žaloby podané podľa § 80 písm. c) O.s.p.. K úspešnosti žaloby o neplatnosť dražby musí však žalobca splniť podmienku, že mu bola spôsobená konkrétna ujma, čo je v konečnom dôsledku prísnejšia podmienka, než akú požaduje § 80 písm. c) O.s.p.. Vzhľadom na to, že dražba nie je právnym vzťahom ani právom, nie je žaloba podľa § 80 písm. c) O.s.p. prípustná pri rozhodovaní o určení neplatnosti dražby. Inak by totiž dochádzalo k obchádzaniu účelu zákona, ktorým je realizácia dobrovoľných dražieb dohodnutých medzi veriteľom a dlžníkom. Na základe takejto dohody sa potom môže uskutočniť dobrovoľná dražba. Dobrovoľnosť je rozlišovacím znakom od iných (nútených) procesných postupov vykonávaných na základe úradných a súdnych rozhodnutí. Pokiaľ márne uplynula lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby, môžu sa dotknuté osoby domáhať už len zodpovednosti za škodu voči dražobníkovi, prípadne voči navrhovateľovi dražby podľa osobitných ustanovení o zodpovednosti za škodu. Podľa § 33 ZDD, tak dražobník zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením ustanovení tohto zákona. Zodpovednosť navrhovateľa dražby za škodu je

riešená obdobne v ustanovení § 33 ods. 1, 2, 4, 5 ZDD. Zákon pritom nešpecifikuje, porušenie ktorých ustanovení má za následok vznik povinnosti nahradiť škodu.

23. Žaloba o určenie neplatnosti dražby musí obsahovať všetky podstatné náležitosti, t. j. označenie účastníkov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, špecifikáciu konkrétneho práva alebo práv, ktorých porušením mal byť žalobca dotknutý, označenie dôkazov, ktorých sa žalobca dovoľáva a musí byť z neho zrejmé, čoho sa žalobca domáha (§ 79 ods.1 O.s.p.).

24. V tejto súvislosti nadobúda na právnom význame pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností ako nevyhnutná podmienka riadne podaného návrhu na začatie súdneho konania. Opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia. Navrhovateľ tak musí v návrhu jasne, stručne a zrozumiteľne (prítom však nezameniteľne uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie, či ohrozenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní. Takto uvedený skutkový dej potom môže, no nemusí žalobca subsumovať pod hypotézu príslušnej právnej normy. Je totiž v konečnom dôsledku výlučným právom súdu vykonať právne posúdenie zisteného skutkového stavu, a teda aplikáciu a interpretáciu hmotného práva. Ak je skutkový dej v žalobe popísaný zmätočne, či absentuje vôbec, ide o vadu žaloby odstrániteľnú podľa § 43 ods. 1 O.s.p.. Takýto postup súdu však nie je na mieste v prípade, že navrhovateľ v návrhu skutkové tvrdenia uvedie, hoci len veľmi stručne, avšak v rozsahu dostatočnom, aby sa z neho dal vymedziť predmet konania. Pokiaľ obsahuje žaloba tvrdenie skutočností, z ktorých možno vyvodiť, aký je predmet konania, potom procesnou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia, prípadne aj za nesplnenie dôkaznej povinnosti v žalobe, nie je odmietnutie návrhu podľa § 43 ods. 2 O.s.p., ale prípadný neúspech účastníka vo veci samej.

25. To platí vo zvýšenej miere v prípade, že takéto tvrdenie skutočností tvoriacich predmet konania sa malo uskutočniť v priebehu prekluzívnej lehoty. Nestačí, aby pred uplynutím tejto lehoty bola podaná na súd žaloba obsahujúca síce žalobný petít na určenie neplatnosti dražby, v ktorej je však uvedená len časť rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa neskoršieho tvrdenia žalobcu boli dôvodom tvrdenej neplatnosti dražby. Súd nemôže prihliadať na ďalšie skutočnosti uvedené až po uplynutí prekluzívnej doby, hoci by mohli byť dôvodom neplatnosti dražby. Dodatočné uvádzanie skutkových dôvodov neplatnosti dražby je v rozpore s účelom preklúzie, ktorú v tomto prípade možno označiť za sankciu za včasné neuplatnenie práva. Tak, ako už bolo konštatované, takéto dodatočne uvádzané dôvody v prípade ich opodstatnenosti môžu byť len dôvodom na podanie žaloby na náhradu škody podľa § 33 ZDD, prípadne novej určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p., ktorej by však nebolo možné vyhovieť pre obchádzanie zákona.

26. V preskúmvanej veci žalobkyňa podala žalobu o určenie neplatnosti konkrétne označenej dražby, týkajúcej sa špecifikovanej nehnuteľnosti, keďže ňou mali byť porušené ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. i zákona č. 527/2002 Z.z., a preto sa domnievala, že dražba z 28.8.2014 je neplatná. Žalobkyňa však neuviedla žiadne bližšie skutkové tvrdenia, z ktorých by vyvodzovala dôvody neplatnosti dražby a ktoré by bolo možné eventuálne precizovať aj po uplynutí prekluzívnej lehoty. Po uplynutí prepadnej lehoty však už nebolo možné účinne tvrdiť ďalšie skutkové okolnosti, svedčiacie o prípadnej neplatnosti dražby. Žalobkyňa až podaním z 19.5.2015 konkretizovala dôvody, pre ktoré by dražba mala byť neplatná (nedostatok transparentnosti dražby a jej nezverejnenie v Obchodnom vestníku), avšak tak urobila až po uplynutí prekluzívnej lehoty.

27. Vzhľadom na uvedené je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, a preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Odvolací súd teda rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Žalovaní v 2. a 3.rade boli v odvolacom konaní plne úspešní, uplatnili si nárok na náhradu jeho trov, a preto im odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalobkyňi.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).